

Men der ligger altså, som jeg har skitseret, så meget negativt i det her forslag, at jeg tror, Dansk Folkeparti også kommer til at sige nej til det.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Da jeg vågnede i morges, tænkte jeg, at det her vel nok er en god dag for dansk socialpolitik, og den opfattelse har jeg bevaret gennem hele den lange dag. Det er jo i realiteten en historisk dag. Og kan man ikke se det på ordførerne, så kan man i hvert fald se på embedsmændene, at det er deres barn, vi holder over dåben i dag. Der burde være tæt besat, men det er der ikke, sådan er det herinde i Folketinget. Til gengæld har vi lavet noget, der er holdbart, og som rækker meget langt fremover.

Jeg vil gerne sige, at vi har ventet længe på det, Folketinget har presset her til sidst, og vi fik taget hul på en, hvad var det dog, vi kaldte det? Ikke en diskussionsklub, men et mere neutralt ord. Det kom efter pres fra Enhedslisten, kan jeg huske. Der lå et forslag, hvor man var nødt til at gribe til handling, så lavede vi en studiekreds, og så gik vi ind i nogle reelle forhandlinger, og jeg synes, de har været så utrolig gode.

Det var nogle meget fine forhandlinger hele vejen igennem, som medførte, at vi fik besvaret samtlige de spørgsmål, vi har stillet. Og det, jeg synes er helt utroligt, er, at man kan skrive så hurtigt i Socialministeriet, for når vi havde gjort en problemstilling klar, så tog vi en tår kaffe, og så lå det på bordet. Så vidste vi, hvad det var, vi havde diskuteret, det er det, der har været så fint.

Det har været en usædvanlig god form, som vi har haft, men det betyder også, at når man ikke har medvirket i hele den lange proces, så vil man da stille en masse spørgsmål, og vi andre skal såmænd nok også blive ved, selv om vi har været så privilegerede, at vi har været med.

Det udvalgsarbejde, der kommer, bliver givetvis meget grundigt, men så er det jo heldigt, at man i ministeriet har svar på næsten alt, fordi det er lavet igennem den lange tid, så det behøver man ikke at skulle have fat på igen. Og jeg vil gerne se dem, der kan finde en ny vinkel, det tror jeg bliver svært.

Det væsentlige ved det her er, at vi har brudt grundlæggende med opfattelsen af, hvilke mennesker der har behov for en førtidspension, bl.a. i erkendelse af, at det er arbejdet, det enkelte menneske identificerer sig ved. Nu er det ikke længere det negative, det, man ikke kan, som er

i fokus. I stedet for fokuserer man fremover på det enkelte menneskes evner og kvaliteter, det unikke ved det enkelte menneske. Det er det bærende element i reformen, det er det, vi skal holde fast i.

Førtidspensionsreformen skal ses i den sammenhæng, at det er det rummelige arbejdsmarked, vi gerne vil skabe, og jeg er helt klar over, at det er en forudsætning for, at reformen kommer til at fungere.

Lovkomplekset fordeler sig på tre lovforslag, hvoraf de to første træder i kraft 1. juli 2001, og det er lov om fleksjob, ledighedsydelse og sagsbehandling samt lov om fleksydelse.

CD har i hele forhandlingsforløbet været optaget af at skabe en lovmæssig ramme om fleksjob, som vi har kaldt look-alike, fordi vi ville have, at det skulle ligge så tæt på det almindelige arbejdsmarked som overhovedet muligt, og det var ikke mindst for at få aflivet myten om et A- og et B-hold på arbejdsmarkedet, det synes vi var uholdbart.

Fleksjob bliver med reformen klart adskilt fra førtidspension, og til at varetage den formidling af fleksjobbene har vi også haft en diskussion. Vi blevet enige om, at der bliver oprettet et antal formidlingsenheder, og de bliver et meget vigtigt led i virkeliggørelsen af det rummelige arbejdsmarked.

At enhederne så kan oprettes i både offentligt og privat regi, det giver den fleksibilitet, der gør det muligt at indrette sig lokalt, som det nu er mest hensigtsmæssigt.

Ledighedsydelsen synes jeg er en nyskabelse, og den har til formål at sikre en sammenhæng i systemet, så ingen, der har valgt eller er blevet indstillet til et fleksjob, sætter sig mellem stole, og derved fjerner vi endnu et argument imod at påtage sig et fleksjob.

For at sikre en ensartet sagsbehandling landet over er der på baggrund af erfaringerne i et par kommuner skabt en helt ny model for sagsbehandling, og den skal ligge til grund for hele lovkomplekset. Og igen er det den enkeltes ressourcer og evner, man fokuserer på.

Men den egentlig ændring i pensionsloven, den, som i dag hedder lovforslag nr. L 137, træder først i kraft år 2003, idet kommunernes sagsbehandlere først skal på kursus i sagsbehandlingsmetoden. Det, der fra min side især fremhæves ved loven, er forenklingen af ydelsessystemet, styrkelsen af retssikkerheden og en alderspensionering gennem ATP med mulighed for at tegne en favorabel tillægspension.